

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

การใช้เอทธิฟอนทุกความเข้มข้นที่ 400, 600 และ 800 ส่วนต่อล้าน ทำให้มีเปอร์เซ็นต์การหลุดร่วงของช่อดอก และช่อผลมะม่วงน้ำดอกไม้สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ เอ็น เอ เอ การฉีดพ่นในระยะดอกมีเปอร์เซ็นต์การหลุดร่วงสูงและสมบูรณ์กว่าในระยะผลไม่มีการคองค้ำของก้านช่อดอกหลัก

การฉีดพ่นด้วยเอทธิฟอน ที่ความเข้มข้น 600 ส่วนต่อล้าน มีประสิทธิภาพในการชักนำให้เกิดการหลุดร่วงของช่อดอกสูงที่สุด ที่ร้อยละ 99.1 ไม่แตกต่างกับการปลิดด้วยมือ โดยเป็นการหลุดร่วงของดอกทั้งช่อออกจากยอดเอง รวมทั้งใช้เวลาสั้นที่สุดไม่เกิน 19.7 วันหลังการฉีดพ่น เมื่อช่อดอกเดิมหลุดร่วงไปแล้ว พืชสร้างช่อดอกใหม่ในทุกกรรมวิธีจากตำแหน่งเดิมและบริเวณอื่นได้แก่ ยอดที่เดิมเป็นใบอ่อน ยอดที่เดิมพักตัว และบนกิ่ง เฉพาะจากตำแหน่งเดิมนับเวลาได้ 41.8, 21.3, 27.4 และ 35.9 วันหลังการปลิดด้วยมือและฉีดพ่นเอทธิฟอนความเข้มข้น 400, 600 และ 800 ส่วนต่อล้าน ตามลำดับ โดยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่มีจำนวนช่อดอกต่อต้นลดต่ำลงกว่าชุดแรกตามธรรมชาติ โดยเหลือเพียงร้อยละ 52.5, 61.3, 45.9 และ 40.3 ของจำนวนยอดทั้งหมดแต่แรก รวมทั้งช่อดอกมีขนาดเล็กลง ส่วนจำนวนดอกย่อยในแต่ละช่อนับได้ 565.7, 373.0, 372.0 และ 442.3 ดอก/ช่อ ตามลำดับ ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ และพบจำนวนดอกสมบูรณ์เพศในแต่ละช่อไม่แตกต่างกันที่ร้อยละ 65.5, 70.3, 73.5 และ 47.5 ตามลำดับ ส่วนการติดผลพบว่า ระยะผลขนาดยาว 1 เซนติเมตร มีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่หลังจากนั้นมีการหลุดร่วงของผลอย่างต่อเนื่องเมื่อมีการพัฒนาไปถึงระยะขนาด 5 เซนติเมตร และ 7 เซนติเมตร ในทุกกรรมวิธีการทดลอง ทำให้ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตจากดอกที่ออกใหม่ชุดที่สอง หลังการปลิดช่อดอกในทุกกรรมวิธีได้